

Grecja

Oświadczenie:

Zgodnie z artykułem 53 ustęp 7 umowy Grecja zastrzega dla siebie prawo do opodatkowania wynagrodzeń wypłacanych przez Bank obywatelom greckim.

Holandia

Oświadczenie:

Holandia przyjęła wymienioną umowę dla Królestwa w Europie i Antyli Holenderskich.

Japonia

Oświadczenie:

Japonia oświadcza, że zastrzega sobie prawo do opodatkowania wynagrodzeń otrzymywanych z Banku przez obywateli Japonii.

Kanada

Oświadczenie:

Zgodnie z artykułem 53 ustęp 7 umowy Rząd Kanady oświadcza, że Kanada zastrzega dla siebie, swych jednostek politycznych lub władz terenowych prawo do opodatkowania wynagrodzeń i honorariów wypłacanych przez Bank obywatelom kanadyjskim mieszkającym na stałe lub czasowo w Kanadzie.

Liechtenstein

Oświadczenie:

Zgodnie z artykułem 53 ustęp 7 umowy Księstwo Liechtensteinu zastrzega sobie prawo do opodatkowania wynagrodzeń i honorariów wypłacanych przez Bank obywatelom Liechtensteinu lub osobom jego narodowości.

Stany Zjednoczone

Oświadczenie:

Rząd Stanów Zjednoczonych oświadcza, że zastrzega sobie prawo do opodatkowania wynagrodzeń swych obywateli zatrudnionych przez Bank.

Szwajcaria

Oświadczenie:

Szwajcaria oświadcza, że zastrzega sobie prawo do opodatkowania wynagrodzeń otrzymywanych z Banku przez obywateli Szwajcarii.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii

Oświadczenie:

Ponieważ telegramy Banku i jego rozmowy telefoniczne nie są wymienione w załączniku 2 do Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, podpisanej w Nairobi dnia 6 listopada 1982 r., jako rządowe telegramy i rozmowy telefoniczne, i w związku z tym nie są uprawnione do przywilejów przyznanych na mocy Konwencji rządowym telegramom i rozmowom telefonicznym, Rząd Zjednoczonego Królestwa, mając na uwadze swoje zobowiązania wobec Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (której stronami są również przyszli członkowie Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju), oświadcza, że przywileje przewidziane w artykule 50 umowy będą w Zjednoczonym Królestwie odpowiednio ograniczone, ale, z zastrzeżeniem powyższego, nie będą mniej korzystne od przywilejów, jakie Zjednoczone Królestwo przyznaje międzynarodowym instytucjom finansowym, których jest członkiem.

3. Informacje o krajach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej umowy, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

485

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Konfederacji Szwajcarskiej w sprawie wymiany stażów zawodowych,

sporządzona w Bernie w dniu 11 czerwca 1993 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Konfederacji Szwajcarskiej, kierując się wolą rozwijania współpracy na zasadach partnerstwa, wzajemnych korzyści i we wspólnym interesie, postanawiają, co następuje:

Artykuł 1

1. Umowa niniejsza dotyczy wymiany obywateli polskich i szwajcarskich obu płci, którzy podejmują pracę w kraju drugim, w wyuczonym zawodzie, na czas określony, w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych i językowych.

2. Zatrudnienie stażystów może mieć miejsce we wszystkich zawodach, których wykonywanie przez cudzoziemców nie jest ograniczone prawem. Dla zawodów, na których

wykonywanie wymagane jest zezwolenie szczególne, należy je dodatkowo uzyskać.

Artykuł 2

Za stażystów uważa się osoby, które ukończyły co najmniej 18 lat i z reguły nie przekroczyły 30 roku życia. Powinny one posiadać co najmniej ukończoną szkołę zawodową.

Artykuł 3

1. Zezwolenie na pracę dla stażystów udzielane jest z reguły na okres 12 miesięcy. Może być ono przedłużone najwyżej o 6 miesięcy.

2. Umowy o pracę zawierane są na czas określony.

Artykuł 4

1. Stażyści pod względem warunków bytowych, pracy oraz wynagrodzeń będą mieć te same prawa i obowiązki co pracownicy kraju przyjmującego. Są one określone w obowiązującym prawie kraju przyjmującego.

2. Zezwolenie na podjęcie pracy przez stażystów udzielane będzie jedynie wtedy, gdy uzgodnione z pracodawcą warunki, na których zostają zatrudnieni, odpowiadają przepisom prawa o ubezpieczeniu społecznym i pracy kraju przyjmującego.

3. Zezwolenie na pobyt w celu podjęcia pracy udzielane jest zgodnie z obowiązującymi przepisami przyjazdowymi kraju przyjmującego.

4. Jeżeli nie uzgodniono inaczej, koszty podróży i pobytu pokrywa pracownik.

Artykuł 5

W ramach limitu określonego w artykule 7 ustęp 1 stażystom udzielane będzie zezwolenie na podjęcie pracy bez względu na sytuację na rynku pracy kraju przyjmującego.

Artykuł 6

Stażyści nie mogą podejmować innej pracy zarobkowej ani zatrudniać się w innym miejscu pracy niż to, na które zostało wydane zezwolenie. Właściwa władza może w uzasadnionych przypadkach wydać zezwolenie na zmianę miejsca pracy.

Artykuł 7

1. Liczba stażystów przyjmowanych przez każdą ze Stron nie może przekroczyć liczby 150 osób w roku kalendarzowym.

2. Limit roczny może być w pełni wykorzystywany niezależnie od liczby stażystów przebywających już na terytorium Państwa przyjmującego na mocy niniejszej umowy. Jeżeli limit stażystów dla jednego Państwa, określony w ustępie 1, nie zostanie wykorzystany, to drugie Państwo nie może ograniczyć uzgodnionego limitu. Nie wykorzystany limit nie może zostać przeniesiony na rok następny. Przedłużenie stosunku pracy dla stażysty nie jest, w myśl artykułu 3, uważane za nowe zatrudnienie.

3. Zmiana wysokości limitu na rok następny może być uzgodniona w drodze wymiany not najpóźniej do 1 lipca roku poprzedniego.

Artykuł 8

Osoby, które chcą uzyskać zezwolenie na podjęcie pracy w charakterze stażystów, powinny same wyszukać miejsca pracy w kraju drugim. Właściwe władze, o których mowa w art. 9, mogą poprzez odpowiednie działania poprzeć złożony wniosek. Podanie ze wszystkimi koniecznymi danymi kierować należy do władz kraju ojczystego, odpowiedzialnych za realizację niniejszej umowy. Sprawdzają one, czy podanie odpowiada stawianym warunkom, i przekazują je następnie do władz kraju przyjmującego. Zezwolenia na staże zawodowe wydawane są bezpłatnie. Pobierane są natomiast opłaty związane z uzyskaniem zezwolenia na wjazd i pobyt.

Artykuł 9

1. Pełnomocnikami Stron dla niniejszej umowy są:

- ze strony Rzeczypospolitej Polskiej — Minister Pracy i Polityki Socjalnej;
- ze strony Konfederacji Szwajcarskiej — Federalne Ministerstwo Gospodarki.

2. Dla realizacji umowy właściwymi są:

- ze strony Ministra Pracy i Polityki Socjalnej Rzeczypospolitej Polskiej — Urząd Pracy w Warszawie;
- ze strony Federalnego Ministerstwa Gospodarki Konfederacji Szwajcarskiej — Federalny Urząd Przemysłu, Rzemiosła i Pracy.

Artykuł 10

1. Umowa niniejsza wchodzi w życie, gdy obie Strony powiadomią się wzajemnie w drodze notyfikacji, że zostały spełnione przesłanki wewnątrzpaństwowe, wymagane dla wejścia w życie umowy.

2. Umowa niniejsza jest zawarta na czas nie określony. Może być wypowiedziana przez każdą ze Stron na piśmie.

3. Rozwiązanie umowy nastąpić może z dniem 1 stycznia każdego roku z zachowaniem okresu 6 miesięcy wypowiedzenia. W przypadku wypowiedzenia, zezwolenia wydane na mocy niniejszej umowy pozostają ważne do wygaśnięcia okresu, na który zostały przyznane.

Sporządzono w Bernie dnia 11 czerwca 1993 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
M. Boni

Z upoważnienia Rządu
Konfederacji Szwajcarskiej
J. L. Nordmann

486

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 lipca 1994 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Konfederacji Szwajcarskiej w sprawie wymiany stażów zawodowych, sporządzonej w Bernie w dniu 11 czerwca 1993 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 10 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Konfederacji Szwajcarskiej w sprawie wymiany stażów zawodowych, sporządzonej w Bernie w dniu 11 czerwca 1993 r., po wymianie not o spełnieniu przesłanek

wewnątrzpaństwowych, wspomniana umowa weszła w życie w dniu 29 lipca 1993 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*